

ek-mag.com

εικόνα αιώρησης

Αρχιτεκτονική μελέτη
Façade Architecture
Χάρης Οικονόμου
Αριστείδης Ασημακόπουλος

Κείμενο
Façade Architecture
Φωτογράφος
Yiorgis Yerolymbos

Το οικόπεδο του κτιρίου τοποθετείται στα νότια προάστια της Πάτρας, σε μία αστική περιοχή εντός των ορίων του γενικού πολεοδομικού σχεδίου, με κύρια χαρακτηριστικά το μικρό πλάτος των δρόμων και την αραιά δόμηση. Ο σχεδιασμός του έργου αφορά στη δημιουργία δύο νέων, ανεξάρτητων, ισόγειων κατοικιών, με σεβασμό στην ιδιωτικότητα της κάθε μίας.

Η βασική ιδέα διαμορφώνεται γύρω από τη δημιουργία μίας ενιαίας κτιριακής δομής, σε εγκάρσια διάταξη, η οποία γίλοξενεί δύο κατοικίες, μία κύρια και μία δευτέρουσα, με εν σειρά τοποθέτηση. Η κοινή τυπολογία, προσαρμοσμένη στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε κατοικίας, δημιουργεί μία σύνθεση με κοινό επίπεδο αναφοράς και κοινό αρχιτεκτονικό συντακτικό. Αποτέλεσμα της τυπολογίας αυτής είναι η κοινή ανάγνωση των δύο κτιριακών δομών ως ένα κτίριο, αντί για δύο τελείως μεμονωμένα.

Ένα από τα βασικά αιτήματα του ιδιοκτήτη ήταν η απόδοση ιδιαίτερης έμφασης στον σχεδιασμό των εξωτερικών χώρων της. Αυτή αποτελεί την αφετηρία για την οργάνωση τόσο των εσωτερικών όσο και των εξωτερικών χώρων και διαμορφώνει την αντίληψη για την αξιοποίηση του υφιστάμενου ελαιάντα του οικοπέδου.

Έτσι, δημιουργείται ένας ημιυπαίθριος χώρος με βασικό και κυριάρχο στοιχείο την ελιά, η οποία τοποθετείται στο κέντρο του κτιρίου, με το σύνολο των χώρων να αναπτύσσεται γύρω από αυτήν.

Η αρχιτεκτονική προσέγγιση της κύριας κατοικίας περιλαμβάνει δύο καθαρές ζώνες, αυτή του καθιστικού-κουζίνας-τραπεζαρίας και αυτή των υπνοδωμάτων, οι οποίες συνδέονται με έναν διαμπερό, προστατευμένο, ημιυπαίθριο χώρο διημέρευσης. Ο επιμήκης άξονας κίνησης ενοποιεί τις επιμέρους λειτουργίες, σε μια ενδιληγή κλειστού και ημιυπαίθριου χώρου.

Τα μεγάλα συρόμενα υαλοστάσια του καθιστικού ενώνουν το εσωτερικό με το εξωτερικό, και δημιουργούν έναν μεγάλο, ανοιχτό, χώρο διαμονής σε συνέχεια με τον ημιυπαίθριο, επιτυγχάνοντας μια ολοήμερη υπαίθρια κατοίκηση.

Οι εσωτερικοί χώροι έχουν τη δυνατότητα να εξαπλωθούν προς τα έξω, εκτείνοντας με αυτόν τον τρόπο τα όριά τους ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες.

Αυτή η διάρθρωση παρέχει πολλαπλά σενάρια χρήσης και συνθέτει ένα αέναο παιχνίδι ανάμεσα στο "μέσα" και το "έξω".

Η δημιουργία ενός εσωτερικού αιθρίου, μέσω της διαμόρφωσης ενός κατάλληλου ανοίγματος στην πλάκα του δώματος, στοχεύει στην άμεση παρουσία του φυσικού φωτός και των διαρκή φυσικό αερισμού. Παράλληλα, ο χώρος του αιθρίου αποτελεί τον απαραίτητο, "ανοικτό", χώρο εκτόνωσης απλή και ιδιωτικότητας για τη λειτουργία της κατοικίας.

Η κύρια είσοδος τοποθετείται εγκάρσια στην κατοικία, σε σχέση με τον κυρίαρχο επιμήκνη άξονά της και η μνημειακή της κλίμακα, σε συνδυασμό με την υποχώρηση της θέσης της κεντρικής θύρας, τονίζει με έμφαση την είσοδο του κτηρίου και εισάγει τον επισκέπτη σταδιακά στο εσωτερικό του.

Το κυρίαρχο υπόκιο είναι το εμφανώς ανεπίχριστο σκυρόδεμα, το οποίο εφαρμόζεται περιμετρικά του κτηρίου.

Έτσι επιτυγχάνεται η ενοποίηση των δύο κτηρίων, η δημιουργία ημιυπαίθριων χώρων και το ενιαίο καδράρισμα των όψεων. Το κτήριο ανασποκώνεται από το έδαφος και δημιουργεί μία ιδιαίτερη εικόνα αιώρωσης της ισχυρής δομής του σκελετού του.

Με τη πιτότητα της κατασκευής, την ανάδειξη του στατικού και δομικού ρόλου του κάθε στοιχείου και τη χρήση ακατέργαστων υλικών, υποστοιχείται η σύνθεση ενός λειτουργικού κτηρίου με έντονο χαρακτήρα, που είναι αναγνωρίσιμο και αποτελεί τοπόσημο για τον αστικό ιστό της περιοχής. ek